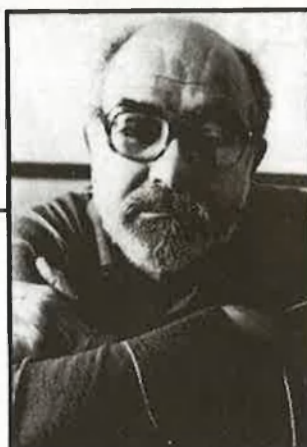

Callar per no parlar

Vicent Ventura

Un devot m'acusava l'altre dia, en una carta al director, que els meus sentiments respecte de l'església no són els que ell voldria. Haig d'aclarir, però, que tampoc no són tan hostils com potser caldria. Tinc en els seus rengles molts amics que creuen allò que diuen els textos de la seua fe, sense tractar d'imposar-los a ningú, és a dir, amb total respecte per als no-creients; i, en justa correspondència, em sent obligat a respectar-los jo també. Es tracta de gent que no té la més mínima intenció d'atemptar contra la llibertat dels altres, imposant-los l'absolut més o menys «sagrat» en què creuen.

Dissortadament, però, els creients així, i jo ho he estat també molts anys, la major part de la meua vida, no abunden tant com caldria perquè l'església deixàs de ser el que és.

Accepte, de tota manera, que alguna vegada se'm dispara certa irritació, amb el record de les represions privades i públiques que hem

hagut de suportar els temps en què tenien la paella pel mànec els qui conserven el desig de tornar-la a tenir. Sobretot quan, per exemple, acusen temeràriament d'«assassinat» les dones que decideixen d'avortar, en ús de la sobirania que, amb tota la raó del món, reclamen sobre el seu cos. No hi ha cap argument científic per a assegurar que hi ha res que s'assemble a la vida en un *nasciturus*, si és que es pot parlar d'«un» referint-se a la formació inicial del fetus.

I, ara mateix, ¿què hem de dir del «silenci voluntari» imposat al teòleg Leonard Bolf?

La qüestió no ens pot ser indiferent als qui estem al marge de la par-

ròquia, perquè la tenim al davant, influent en la vida social, en la política, en l'economia, fins i tot. La degradació pública i ostentosa, a més, d'un home degrada el medi ambient de la llibertat comuna, que tots compartim.

No tinc res a dir sobre les divagacions teològiques del franciscà, per més que, si tractem d'acostar-les a la realitat social del Tercer Món, sempre seran de més profit que si es mantenen en els límits dels purs delictes habituals en la matèria; però és també el meu problema que algú, allà on siga, patisca la repressió de veure retallada la seua llibertat d'expressió.

I encara podem donar-nos per satisfets tots del fet que l'església no tinga ja el poder que va tenir de torturar, cremar i exercitar altres pràctiques semblants amb la gent, perquè, si fos així, el «silenci» imposat a Leonard Bolf seria, més que «voluntari», total. Un silenci de mort.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n.

Nom Domicili

Població D. P. Tel. part

Lloc de naixement Any de naixement

Professió Lloc de treball

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal
En el cas corresponent, ompliu la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els pregue que als rebuts que a nom d

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ples

a pagar en terminis ^{semestralment} _{anualment} per la quantitat de ples siguen

pagats amb càrrec ^{al compte corrent} _{a la llibreta d'estalvis} num.

..... de de 198

Firma